

1 czerwca 1932 r. a w odniesieniu do zaopatrzeń emerytalnych od dnia 1 lipca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
Kühn
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

420.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1932 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie 2 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 4, poz. 23) w miejsce wyrazów: „Dowódcę Floty” wstawia się wyrazy: „Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, oraz Ministrom: Spraw Wojskowych i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

421.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1932 r.

o ulgach przy sporządzaniu bilansów przez zakłady ubezpieczeń podlegające nadzorowi Ministra Skarbu.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o tymczasowem stosowaniu wyjątkowych zasad bilansowania (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 226) zarządzam co następuje:

§ 1. Jeżeli przeciętne kursy giełdowe papierów wartościowych z ostatniego miesiąca przed dniem bilansowym roku sprawozdawczego są niższe od ich wartości bilansowej z roku ubiegłego, a papierów wartościowych, nabytych w roku sprawozdawczym — są niższe od ich ceny nabycia, zakład ubezpieczeń może wyrównać powstałe stąd różnice w drodze równomiernego podwyższenia w bilansie wartości tych papierów.

Jeżeli notowań giełdowych dla niektórych papierów wartościowych w ostatnim miesiącu przed dniem bilansowym nie było albo, jeżeli liczba dni, w których notowania giełdowe były dokonane, nie wynosi co najmniej pięciu, wówczas kurs tych papierów wartościowych ustalony zostanie przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

Do papierów wartościowych, do których mogą być stosowane postanowienia przewidziane w poprzednich ustępach zalicza się:

- a) papiery emitowane albo gwarantowane przez Państwo,
- b) listy zastawne krajowych instytucyj kredytu długoterminowego, posiadające bezpieczeństwo prawne,
- c) emitowane przez związki samorządowe obligacje, posiadające bezpieczeństwo prawne.

§ 2. Różnica podlegająca wyrównaniu w myśl poprzedniego paragrafu nie może przekraczać:

w krajowych spółkach akcyjnych ubezpieczeniowych — połowy wpłaconego kapitału akcyjnego i innych kapitałów rezerwowych, przeznaczonych na pokrycie strat;

w krajowych towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych oraz publicznych zakładach ubezpieczeń — dziesięciu od stu zbioru składek za rok sprawozdawczy;

w zagranicznych zakładach ubezpieczeń — połowy złożonej kaucji.

Nadto różnica kursu na papierach wartościowych, wpisanych do rejestru lokat funduszu ubezpieczeniowego działu ubezpieczeń na życie, nie może przekraczać 1% ryzyko - kapitału, t. j. różnicy między sumą ubezpieczenia, a pełną matematyczną rezerwą składek.

W wypadkach, uzasadnionych ogólną sytuacją gospodarczą, Minister Skarbu będzie mógł uchylić w stosunku do wszystkich lub poszczególnych zakładów ubezpieczeń ograniczenie zawarte w ustępie poprzednim.

§ 3. Kwoty przekraczające podane w § 2 normy winny być odpisane na straty.